

Sygn. akt III KK 637/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Katarzyna Gajewska

w sprawie **W. D.**

skazanego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 27 lutego 2023 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w Wieliczce
z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt II K 907/21,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Wieliczce do ponownego rozpoznania;**
- 2. obciąża Skarb Państwa wydatkami związanymi z rozpoznaniem kasacji Prokuratora Generalnego.**

UZASADNIENIE

W. D. został oskarżony o to, że
w dniu 27 września 2021 r. w S. woj. [...], wbrew przepisom ustawy posiadał środki
psychotropowe w postaci 4,5 g amfetaminy oraz środki odurzające w postaci 1,5 g
marihuany,
tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd Rejonowy w Wieliczce wyrokiem z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt
II K 907/21, orzekł:

„I. oskarżonego W. D. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu,
stanowiącego występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku
o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn, na mocy 62 ust. 1 ustawy z dnia 29
lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, wymierza mu karę 8 (ośmiu)
miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie wobec oskarżonego, kary
pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. I wyroku, warunkowo zawiesza na okres
próby wynoszący 1 (jeden) rok; (...).”

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając go w
części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść oskarżonego W.D. Zarzucił
„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku skazującego - wydanego na mocy
art. 343 § 6 k.p.k., w wyniku uwzględnienia wniosku prokuratora, złożonego w trybie
art. 335 § 2 k.p.k. wobec W.D. - naruszenie przepisu prawa karnego materialnego,
a mianowicie art. 69 § 1 k.k., poprzez jego zastosowanie i wymierzenie
oskarżonemu kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym
zawieszeniem jej wykonania na okres próby 1 (jednego) roku, pomimo braku
spełnienia określonej w tym przepisie przesłanki, aby sprawca w czasie popełnienia
przestępstwa podlegającego osądowi nie był skazany na karę pozbawienia
wolności, podczas gdy oskarżony został uprzednio skazany za czyny z art. 178a §
1 k.k. oraz z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę
pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na mocy
prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 27 sierpnia 2021 r.,
sygn. II K 420/21” i wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie
sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Wieliczce.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodzić się trzeba z autorem kasacji, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 69 § 1 k.k.

W myśl tego unormowania, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przypisanego mu przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zaznaczyć przy tym trzeba, iż określony w art. 69 § 1 k.k. warunek obejmuje zarówno skazanie na karę bezwarunkowego pozbawienia wolności, jak i na tę karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 26 października 2020 r., sygn. IV KK 734/19; 12 marca 2019 r., sygn. V KK 103/18; 12 lutego 2019 r., sygn. II KK 290/18).

W wypadku oskarżonego W. D. warunek braku uprzedniego skazania na karę pozbawienia wolności nie został spełniony. Oskarżony został bowiem skazany przez Sąd Rejonowy w Wieliczce wyrokiem z dnia 27 sierpnia 2021 r., sygn. akt II K 420/21, za czyny z art. 178a § 1 k.k. oraz z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 4 września 2021 r., więc zarówno w czasie popełnienia przestępstwa będącego przedmiotem niniejszego postępowania, jak i w chwili orzekania przez Sąd Rejonowy oskarżony był sprawcą skazanym na karę pozbawienia wolności.

Nie ulega wątpliwości, że zastosowanie w zaistniałej sytuacji przepisu art. 69 § 1 k.k. i warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności było bezpodstawne.

Jednocześnie trzeba zaznaczyć, że dla oceny działania Sądu nie ma znaczenia, że zaskarżony wyrok uwzględniał wadliwy wniosek prokuratora, złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k. W myśl art. 343 k.p.k. sąd nie jest zobowiązany do uwzględnienia wniosku o skazanie bez rozprawy, ale do jego kontroli pod

względem dopuszczalności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2021 r., V KK 125/21).

Stwierdzone naruszenie przepisu prawa materialnego było rażące i miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Niczego w tym zakresie nie zmienia fakt, że wydając wyrok, Sąd Rejonowy bazował na nieaktualnych danych o karalności oskarżonego. Określony w art. 69 § 1 k.k. warunek braku skazania sprawcy w czasie czynu na karę pozbawienia wolności ma charakter obiektywny i konieczność jego spełnienia nie jest zależna od wiedzy sądu rozpoznającego sprawę.

Sąd Najwyższy, uwzględniając kasację, uchylił zaskarżony wyrok w całości, ponieważ nie ma pewności czy w postępowaniu ponownym sprawa będzie rozpoznawana w trybie art. 335 § 1 k.p.k. czy na zasadach ogólnych. W zaistniałej bowiem sytuacji nie można przewidzieć stanowiska oskarżonego odnośnie do formułowanego wobec niego zarzutu.